

בפרוטה אחת

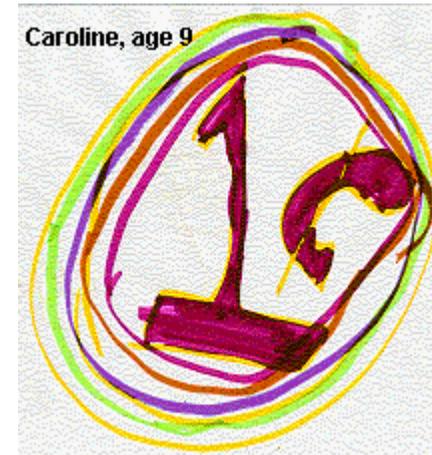
הודו

בעיר אחת בהודו חי סוחר עשיר,
שהיה לו רק בן אחד שהאבא לא
היה מרוצה ממנו, כי הנער לא היה
מוצלח במיוחד, לא אהב לעבוד
ולא גילה תבונה מיוחדת. אך אמו
תמיד חשבה רק טובות על הבן
והמציאה תירוצים לבנה בפני
האב.

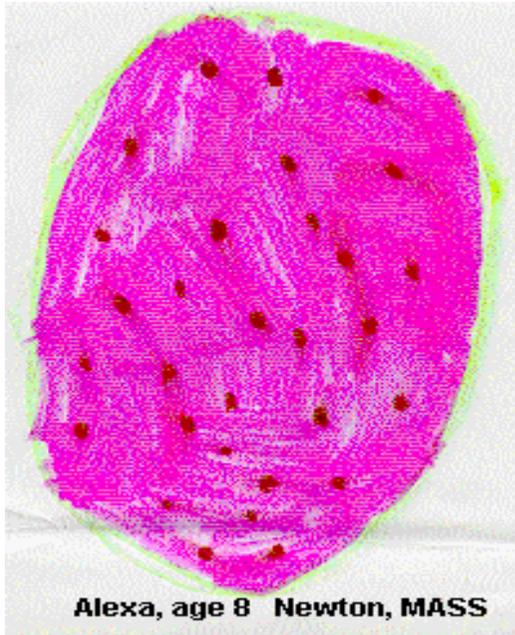
כשהבן התבגר וצריך היה להשיא
אותו, אמא ביקשה מבעלה שימצא
לו אישה מתאימה. אך הסוחר,

שהתבייש בבנו, לא חשב כלל על
כך. אבל אמו של הנער התעקשה
וחשבה שלא יתכן כי בנה יישאר
רווק כל החיים. לכן שוב חיפשה
תירוצים וסיפרה לבעלה שהנער
בעיניה דווקא נבון וחכם. לבסוף
הסוחר אמר: "אני מוכן לנסותו.
שמעתי ממך כבר פעמים רבות כי
הוא נער חכם, אך אף פעם לא
הצלחת להוכיח זאת. אני לא
מאמין לך, אבל אני מוכן לתת לו
עוד סיכוי. קראי לו ותני לו פרוטה
אחת, אבל אחת בלבד. אמרי לו
ללכת לשוק ולקנות בפרוטה זו
משהוא. שיקנה משהו לאכול
ומשהו לשתות, משהו ללעוס,

משהו לזרוע ומשהו למאכל
לפרה."

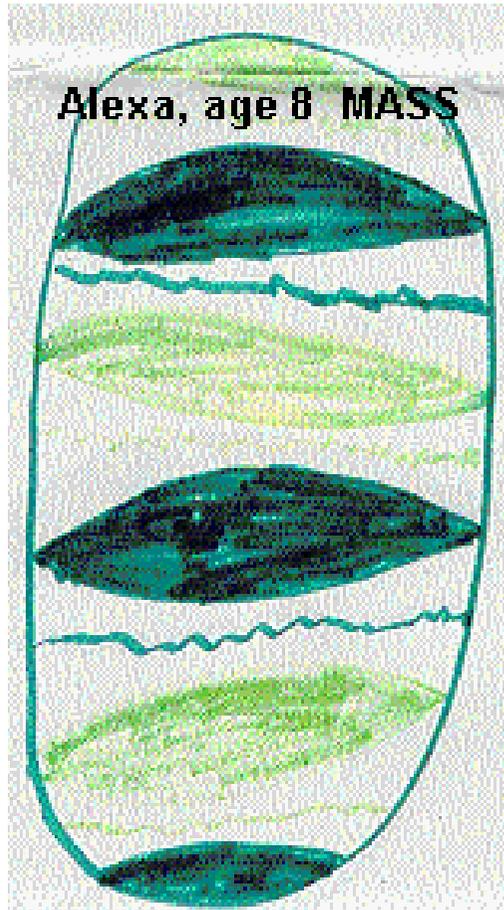

כשכך התלבט עברה שם בתו של
הנפח. היא ראתה נער יפה תואר
אבל עצוב ומהורהר, ושאלה אותו
מה מדאיג אותו. הוא סיפר לה את
ההוראות שקיבל מאמו.
"אני יודעת מה עליך לעשות"
אמרה "לך לשוק ובפרוטה שלך

אמא קראה לנער ומילאה את
הוראות בעלה. הנער הלך אך
כשהגיע סמוך לשוק היה מבוהל
למדי. "איך אפשר לקנות בפרוטה
אחת" חשב "משהו לאכול
ולשתות וכל הדברים האחרים?
הרי זו משימה בלתי אפשרית!"

והנערה לאשת בית חכמה.

קנה אבטיח. אפשר לאכול אותו, אפשר לשתות ממנו, את הזרעים אפשר ללעוס ולזרוע והקליפה היא אוכל טוב לפרה. תן את האבטיח להורים והם ישמחו." הנער אמנם עשה כך. כשאמא ראתה את חכמת בנה שמחה מאוד. "הנה, ראה כמה חכם בנך" אמרה לבעלה. אבל הנער אמר: "לא, אמא, זו בת הנפח שנתנה לי את העצה." ובכל זאת אבא קיבל את הפתרון. ההורים הזמינו את משפחת הנפח לביתם ובקרוב שני הצעירים התאהבו זה בזה. הם התחתנו והנער היה לאיש עבודה חרוץ